

सूर्याचंद्रमसोरित्यग्रेरप्युपलक्षणं रुचःदीपयः च्यक्षेसूर्यचंद्राग्निनेत्रे व्योम्निकेशारश्मयोयस्येतिविग्रहः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ शरीरेषुविषमैर्दशविधैरूपैस्तिष्ठतीति विषमस्थः प्राणिनादेहाभिमा
निनांसर्वेषांसमः प्रियत्वात् न ह्यात्मनिकदाचिदप्यप्रियत्वंकस्यापिदृष्टंस एष शिव एव चायुरूपी प्राणापानादिभेदेन विषमस्थेषु पुण्यपापिषु शरीरिषु जीवेषु स्थितः सर्वसम इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ विग्रहं प्रतिमां ॥ ४० ॥ ऊ
रुभ्यामित्यादिश्लोकत्रयेण पुनस्तनूद्वयं विभजते ऊरुभ्यामिति तत्राद्यश्लोके गिरिति भोक्ता सोम इति च भोग्यमुच्यते अत्र मुखबाहूरुपादेभ्यो जाताश्च त्वारोवर्णाः कर्मफलभूतवृष्ट्यादिचारेण समस्तप्राणिकल्याण
करत्वाद्गुद्रस्य शिवातनूरित्युच्यते तत्र ऊरुशब्देन तदारभ्या धस्तनः प्रदेश उच्यते तत्रार्धमाग्रेयं परिशेषादर्थसोमः वैश्यो भोक्ता शूद्रो भोज्य इत्यर्थः आत्मनोरुद्रस्य तथा च ऊरुभ्यामुपरि अर्धं शिरोभागो ब्राह्मणो ग्निर्भो
क्ता परिशेषादर्थबाहुभागः क्षत्रियः सोमो भोज्यं तथा पुनरप्येतदुच्यते अर्धमाग्रेयमर्धसोम इति तेन ब्रह्मक्षत्रे भोक्तारी वैश्यशूद्रौ भोज्यौ तथा च भोक्ता भोज्यं रक्ष्यं भोज्येन च भोक्ता वर्धनीय इति तथा च चानुर्व

सूर्याचंद्रमसोर्लोके प्रकाशं ते रुचश्च याः ॥ ताः केशसंज्ञिता रुच्यक्षे व्योम केशस्ततः स्मृतः ॥ ३४ ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वं जगदशेषतः ॥ भव एव ततो यस्माद्भूत
भव्यभवोद्भवः ॥ ३५ ॥ कपिः श्रेष्ठ इति प्रोक्तो धर्मश्च वृष उच्यते ॥ स देवदेवो भगवान्कीर्त्यते तो वृषा कपिः ॥ ३६ ॥ ब्रह्माणमिंद्रं वरुणं यमं धनं मेव च ॥ नि
गृह्य हरते यस्मात्तस्माद्भर इति स्मृतः ॥ ३७ ॥ निमीलिताभ्यां नेत्राभ्यां बलादेवो महेश्वरः ॥ ललाटे नेत्रमसृजत्तेन त्र्यक्षः स उच्यते ॥ ३८ ॥ विषमस्थः शरीरेषु स
मश्च प्राणिनामिह ॥ स वायुर्विषमस्थेषु प्राणोपानः शरीरिषु ॥ ३९ ॥ पूजयेद्विग्रहं यस्तु लिंगं चापि महात्मनः ॥ लिंगं पूजयित्वा नित्यं महतीं श्रियमश्नुते ॥ ४० ॥
ऊरुभ्यामर्धमाग्रेयं सोमोर्ध्वं च शिवातनुः ॥ आत्मनोर्ध्वं तथा चाग्निः सोमोर्ध्वं पुनरुच्यते ॥ ४१ ॥ तैजसी महती दीप्ता देवेभ्योस्य शिवातनुः ॥ भास्वती मानुषेष्वस्य
तनुर्घोराग्निरुच्यते ॥ ४२ ॥ ब्रह्मचर्यं चरत्येष शिवायास्य तनुस्तया ॥ यास्य घोरतरा मूर्तिः सर्वानत्ति तयेश्वरः ॥ ४३ ॥ यन्निर्दहति यत्तीक्ष्णो यद्गुणो यत्पतापवा
न् ॥ मांसशोणितमज्जादोयत्ततोरुद्र उच्यते ॥ ४४ ॥ एष देवो महादेवो योसौ पार्थ तवाग्रतः ॥ संग्रामेशात्रवान्निग्रंस्त्वया दृष्टः पिनाकधृत् ॥ ४५ ॥

पर्यत्रैलोक्यस्थितिहेतुत्वादात्मनोरुद्रस्य शिवातनूरित्यर्थः ॥ ४१ ॥ तैजसीति न ह वै देवा अश्रंतिनपि बन्त्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्तीति श्रुतेर्देवानां भोग्या सोमरूपास्य शिवातनुः स्वर्गे स्ति तथा भुवि मानुषेषु घोरा भोक्त्री
जठराग्निरूपा सर्वानर्थनिदानभूतास्तीति भावः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मचर्यमिति एष मानुषः तया तन्वा ब्रह्मचर्यं चरति यास्य शिवातनूर्देवी संपत् शमदमादिरूपा सर्वानर्थनिदानं घोरतरा कामक्रोधादिरूपा यास्य शिवस्य
मूर्तिस्तया स सर्वानत्ति क्रोधाद्याविष्टो हि पित्रादीनपि हिनस्तीति प्रसिद्धं ॥ ४३ ॥ एवमस्यैव कारयितृत्वादयमेवाराध्योस्माद्भेतव्यमित्याशयेनाह यन्निर्दहतीति निर्दहत्यग्निवत् तीक्ष्णः शस्त्रवत् उग्रो यमवत्
प्रतापवान्कालवच्च भूत्वा सर्वान् रोदयति रुणद्धि वा सर्वं प्राप्तिं त्वाद्गुद्र इत्युच्यते अयमेव भयकद्रवनाशनश्चेत्याराधनीयोनतुहेलनीय इति भावः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥